

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 908/2014
23.09.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радмиле Драгичевић-Дичић и Маје Ковачевић-Томић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Наташом Бањац, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног И.Т., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. у вези са чланом 289. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Т., адвоката А.Ћ. из Н.Б., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду Посл.бр. К. 15/11 од 06.02.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Посл.бр. Кж1 1189/13 од 27.05.2014. године, у седници већа одржаној дана 23.09.2014. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног И.Т., адвоката А.Ћ., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду Посл.бр. К. 15/11 од 06.02.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Посл.бр. Кж1 1189/13 од 27.05.2014. године као неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1. Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду Посл.бр. К. 15/11 од 06.02.2013. године, окривљени И.Т. оглашен је кривим за кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 2. Кривичног законика (КЗ) у вези кривичног дела угрожавање јавног саобраћаја из члана 289. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1-једне године. Истом пресудом окривљеном је изречена мера безбедности забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од 1-једне године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено у затвору не урачунава у време трајања ове мере и окривљени је обавезан

на плаћање суду паушала у износу од 15.000,00 динара и трошкова кривичног поступка у износу од 60.231,37 динара у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења, док одштетног захтева није било.

Апелациони суд у Новом Саду, пресудом Посл.бр.Кж1 1189/13 од 27.05.2014. године, одбио је као неосноване жалбе бранилаца окр. И.Т., адвоката Д.В. из ... и А.Ћ. из Н.Б. и пресуду Вишег суда у Новом Саду Посл.бр. К. 15/11 од 06.02.2013. године, потврдио.

Бранилац окр. И.Т., адв. А.Ћ., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона у смислу члана 485. став 1. тачка 1. и став 4. ЗКП у вези са чланом 438. став 2. тачка 1. ЗКП и чланом 439. став 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и донесе пресуду којом ће укинути пресуде Вишег суда у Новом Саду Посл.бр. К. 15/11 од 06.02.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Посл.бр. Кж1 1189/13 од 27.05.2014. године и предмет врати на поновно суђење или тако што ће означене пресуде преиначити у целини и окривљеног ослободити од оптужбе, као и да одреди одлагање извршења означене правноснажне пресуде и да браниоца окривљеног обавести о седници већа.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ 72/11, 101/11, 121/12, 32/13, 45/13 и 55/14) (у даљем тексту: ЗКП) и у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окр. И.Т., адвоката А.Ћ., је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окр. И.Т. у захтеву за заштиту законитости истиче да се побијана правноснажна пресуда заснива на доказима на којима се по одредбама ЗКП не може заснивати, и то на фотокопијама фотографија сачињених снимањем места догађаја приликом увиђаја, с обзиром да фотокопија не представља релевантан документ у смислу члана 112. став 1. и члана 132а. став 1. тада важећег ЗКП, као и на вештачењу сијалица од стране вештака М.С. (писмени налаз од 26.12.2009. године и изјашњење на главном претресу од 11.10.2012. године) јер је службена белешка од 26.12.2009. године о изузимању предмета који су били предмет вештачења (сијалица предњег десног фара возила окривљеног и сијалица ротационог светла уређаја за осветљавање паркираних возила) непотписана од стране овлашћеног службеног лица што доводи у сумњу идентитет предмета вештачења, чиме је по ставу браниоца окривљеног учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1.

ЗКП, односно која је била предвиђена одредбом члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП („Службени лист СРЈ“ бр. 70/01 и 68/02 и „Службени гласник РС“ бр. 58/04 ... 76/10) важећег у време прибављања наведених доказа, а према којем се оцењује законитост прибављања истих, сходно члану 604. став 1. ЗКП.

Оцењујући наводе жалби бранилаца окривљеног, изјављене против првостепене пресуде, истоветне изложеним наводима захтева за заштиту законитости, као неосноване, другостепени суд је, на страни 3 став последњи и страни 4 став први другостепене пресуде, дао детаљне и правилне разлоге за ту оцену које у свему прихвата Врховни касациони суд и у смислу члана 491. став 2. ЗКП, упућује на те разлоге.

Као разлог подношења захтева за заштиту законитости, бранилац окривљеног истиче и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1. ЗКП, дакле по питању да ли је дело за које се окривљени гони кривично дело и с тим у вези наводи да радње за које је окривљени осуђен могу представљати само прекршај, али се образложење наведене повреде кривичног закона своди на оспоравање закључка суда о томе које су чињенице и околности, као пропусти у смислу саобраћајних прописа, узрок настанка предметне саобраћајне незгоде и указивање да то примарно није кршење прописа од стране окривљеног из члана 42. ЗОБС (неприлагођена брзина) ни алкоholeмија окривљеног која се мора довести у везу са доказаним кршењем неког другог саобраћајног прописа које би проузроковало саобраћајну незгоду, већ пропусти других учесника у саобраћају у смислу прописа из члана 61, 62, 63, 66. и 67. ЗОБС. На тај начин, предњим наводима захтева у суштини се оспорава правилност чињеничног стања утврђеног у правноснажној пресуди, што према одредбама члана 485. став 4. ЗКП, није дозвољен законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног, односно његовог браниоца, због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окр. И.Т. у овом делу недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде, на основу члана 491. став 1. ЗКП у односу на одбијајући део, а на основу члана 487. став 1. тачка 2. у вези са чланом 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен.

Записничар
Наташа Бањац,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

